

SVADOBNÁ HOSTINA BARÁNKOVA

Rodinná katechézka 125-2020 (693)

www.inky.sk

týždeň po 23. 2. 2020

Povedz Izraelitom: Prvý deň siedmeho mesiaca bude pre vás dňom odpočinku, pamätným dňom s trúbením a so svätým zhromaždením. ²⁵ Vtedy nesmiete vykonávať nijakú služobnú prácu a budete Pánovi obetovať zápalnú žertvu! (Lv 23,24-25)

BOŽIE SLOVO:

(Jn 6,48-51.53-57)

Čítanie z evanjelia sv. apoštola Jána: *Ježiš povedal svojim učeníkom: Ja som chlieb života. ⁴⁹ Vaši otcovia jedli na púšti mannu a pomreli. ⁵⁰ Toto je ten chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby nezomrel nik, kto bude z neho jesť. ⁵¹ Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta. Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. ⁵⁴ Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. ⁵⁵ Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. ⁵⁶ Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. ⁵⁷ Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa. Počuli sme Božie slovo!*

KATECHÉZKA (KKC 1322 – 1419)

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 399, 401, 432, 433)

Katechizmus o Eucharistii hovorí: „Eucharistia je prameň a vrchol celého kresťanského života. „Ostatné sviatosti, ako aj všetky cirkevné služby a apoštolské diela úzko súvisia so svätou Eucharistiou a sú na ňu zamerané. Ved' najsvätejšia Eucharistia obsahuje celé duchovné dobro Cirkvi, totiž samého Krista, nášho veľkonočného Baránka.“ (KKC 1324) a pokračuje: „Eucharistia vhodne naznačuje a obdivuhodne uskutočňuje účasť na Božom živote a jednotu Božieho ľudu, na ktorých sa zakladá Cirkev.“ (KKC 1325). Dobré si ešte raz tieto slová prečítajte! Eucharistia vhodne naznačuje účasť na Božom Živote – ale ho aj poskytuje! Inými slovami, Eucharistia je Nebo, nebeský život, nebeská Hostina Baránkova. Cirkev je Nebo na zemi len preto, že vlastní Chlieb Života, o ktorom už Ježiš hovorí, že kto ho je, má v sebe večný, čiže Boží život, už tu, už teraz! Čím sa dostávame k poslednej a štvrtej vlastnosti Eucharistie:

4) PREPODSTATNENIE: Ako môže nejaká „oplátka“, „keksík“, „tabletká“ (to všetko som fakt počul, dokonca od pokrstených katolíkov), nejaký rituál či obrad niečo podobné spôsobiť? Teoreticky to vieme: „Tridentský koncil zhrňa katolícku vieru, keď vyhlasuje: „Keďže... Kristus, náš Vykupiteľ, povedal, že to, čo [v tej chvíli] obetuje pod spôsobom chleba, je skutočne jeho telo, v Božej Cirkvi vždy vládlo presvedčenie, ktoré tento svätý koncil teraz znovu vyhlasuje: Konsekráciou chleba a vína sa uskutočňuje premena celej podstaty chleba na podstatu tela Krista, nášho Pána, a celej podstaty vína na podstatu jeho krvi. Túto premenu svätá katolícka Cirkev primerane a vhodne nazýva transsubstanciácia [prepodstatnenie].“ (KKC 1376) „Kristova eucharistická prítomnosť sa začína vo chvíli konsekrácie a trvá, kým jestvujú eucharistické spôsoby. Kristus je prítomný celý a úplný pod jedným i druhým spôsobom a celý a úplný v každej ich časti, takže lámanie chleba Krista nedelí.“ (KKC 1377) Eucharistia teda nie je niečo. Nie je to vec. Je to NIEKTO: Sám Kristus. Sám Boh. Celý a úplný Boh osobne! Tu chvíľku postojme a zopakujme si to: V tomto kúsku premeneného Chleba je telesne prítomný sám Boh, celý Boh, Boh osobne! Ten Chlieb sa stal Bohom – a Boh sa celý a úplne stal týmto Chlebom! Nie, že Boh je len tak nejak neviditeľne „duchovne“ prítomný v Chlebe. Boh sa Chlebom stal – a chlieb sa stal Bohom – a to je Eucharistia. Posledný, najväčší, všetko v sebe zhrňujúci a zahrňujúci Dar Boha človeku!

Skúsme o tom chvíľu uvažovať: Boh tak miloval svet, že bol ochotný stať sa človekom. To znamená, že nie v Ježišovi Kristovi bol nejaký prítomný Boh, ako tvrdili starovekí bludári *doketisti*. Boh sa skutočne stal človekom Ježišom Kristom. Ten konkrétny človek z Nazareta, Kristus Ježiš, skutočne bol Bohom. Preto Máriu smieme volať *Bohorodičkou*: „Mária neporodila iba človeka, ktorý sa „stal“ Bohom až po svojom narodení, ale už vo svojom tele nosila skutočného Božieho Syna.“ (Youcat 82) V Ježišovi Kristovi ľudia prvý raz na vlastné oči uvideli Boha. Celého a úplne. Prvý raz sa mohli Boha, skutočného Boha, Toho, ktorého „veleba prevyšuje zem i nebesia“ (Ž 148,13) len tak dotknúť svojimi rukami! Hovoriť s Ním z tváre do tváre. Kráčať s Bohom po ceste. Cestovať s Bohom loďou. Jesť a piť s Bohom za jedným stolom. Loviť s Bohom ryby. Sedieť s Ním pri ohni.

Potom – ako človek – sa Boh Ježiš spojil s každým jedným človekom na svete. Kým visel na kríži, prežíval jeden za druhým každý jeden život každého jedného človeka aký kedy žil, žije či bude žiť na tejto zemi a spolu s tým aj všetku ich bolesť, utrpenie, zlo a hriech. Stal sa tak „Baránkom Božím“, ktorý *skutočne niesol* úplne všetky hriechy celého sveta. Stal sa obetou dokonalého a úplného zmierenia Boha a človeka, raz a navždy. Jeho Obeta ustanovila zmluvu, Novú Zmluvu medzi Bohom a všetkými ľuďmi. Ale chýbala tu ešte jedna vec: obetná hostina, tak, ako o nej čítame pri ustanovovaní tej prvej a staršej zmluvy na Sinaji: „[Mojžiš] dal izraelským mládencom rozkaz, aby pripravili pre Pána zápalnú obeť a na pokojnú obeť zabili býčky. ... Mojžiš vzal krv, pokropil ňou ľud a povedal: "Hľa, toto je krv zmluvy, ktorú Pán uzavrel s vami na základe všetkých týchto slov!" Potom Mojžiš, Áron, Nadab, Abiu a sedemdesiat starších z Izraela vystúpili hore a tu videli Izraelovho Boha. ... Mohli hľadiť na Boha. Potom jedli a pili (z obetovaného).“ (Ex 24,5-11) Zmluva nie je platná, kým sa nezavší obetnou hostinou, na ktorej sa je a pije to, čo bolo obetované. A tak posledným krokom Novej Zmluvy, ustanovenej v Krvi obetovaného Baránka – Boha Ježiša Krista, ktorý sa stal kvôli tomu smrteľným človekom – je *obetná hostina*, na ktorej sme pozvaní „jesť a piť z obetovaného“ Baránka. Jesť Telo Ježiša Krista. Piť Krv Ježiša Krista. Vďaka Hostine Eucharistie sa môžeme aj my tu teraz stať súčasťou tejto Zmluvy. Takto nám to povedal Katechizmus: Eucharis-

tia *naznačuje* našu spásu a zbožštenie, pretože je pokrmom, ktorým završujeme akt uzatvorenia Zmluvy medzi nami a Bohom. Kto sa na Hostine nezúčastní, ostane mimo Zmluvy. Preto Ježiš hovorí: *Ak ma nebudete jesť, nebudete mať v sebe život*. Súčasne to ale Eucharistia aj *uskutočňuje*: pretože ona sama je Bohom. Prijat' Eucharistiu znamená prijat' Boha, prijat' Boží Život, vojsť do Neba, byť už teraz v Nebi.

UVAŽOVANIE:

Eucharistia nie je „niečo“, ale „niekto“. Ona naozaj JE Bohom. Bohom, ktorý sa z lásky k nám stal Chlebom, aby sme Ho mohli vidieť, uctievať, klaňať sa Mu, dotýkať sa Ho, ale hlavne Ho jesť, živiť sa Ním a mať tak v sebe Jeho samého, Jeho vlastný Život, aby sme sa v ňom mohli stať úplne Ním, premeniť sa úplne v Neho.

Odmietnuť účasť na tejto Nebeskej Hostine je ako napľuť Bohu do tváre a povedať: *Nechcem ťa, choď preč!* Uvedomujeme si to? Odmietnuť sv. prijímanie znamená odmietnuť samého Boha, samo Nebo, samu spásu, pretože všetkým tým Eucharistia je! Darmo sa budeme modliť k Bohu a prosiť Ho o milosť spásy, ak by sme Ho v tej istej chvíli potupne a zatvrdlivo odmietali, ak by sme na Jeho slová „*Toto je moje Telo, jedzte z neho všetci!*“ zaťato ostali sedieť v lavici so vzdorovitým „*Nie! Neprídem! Nebudem!*“ Boh nás chráň od podobného!

A ako Boha v Eucharistii nielen prehltnúť, ale skutočne prijat' „*Prijímanie [sa nazýva] po latinsky communio (spoločenstvo, spojenie), lebo touto sviatosťou sa spájame s Kristom,*“ (KKC 1331), vraví Katechizmus. Prijímanie je *communio*, spoločenstvo, jednota. Kristus sa stal všetkým tým, čím som ja. Teraz sa musím ja rozhodnúť stať všetkým tým a len tým, čím je On, Kristus. Toto je sväté prijímanie. Vedomé a dobrovoľné objatie sa s Kristom, v ktorom sa stávame s Kristom Jeden a viac medzi nami niet rozdielu. Túžba takto zomrieť sebe a úplne sa premeniť v Krista je bránou k účinnému sv. prijímaniu. Bez tejto túžby a rozhodnutia môžeme Boha v Chlebe prehltnúť, ale prijímanie, *communio*, nenastane...